

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 14CoE/335/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816205108
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816205108.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a členov senátu Mgr. Márie Hlaváčovej a JUDr. Jozefa Vancu v exekučnej veci oprávneného: Private Capital Investments Limited, so sídlom 83 Ducie Street, M1 2JQ, Manchester, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, IČO: 09252000, právne zastúpeného Mgr. Michalom Jendrulekom, usadený euroadvokát, Cintorínska 9, 811 08 Bratislava, proti povinnému: Z., o vymoženie 1.835,53 eura s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60, Bratislava, pod EX 6668/2016, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.10.2016, č. k. 9Er/370/2016-14, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 9C/32/2014 - 52 zo dňa 12.9.2014, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému zmenkovú sumu vo výške 1.835,53 eur spolu so 6 % ročným úrokom od 22.7.2014 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy, teda vo výške 6,12 eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia tohto rozsudku bolo zistené, že podkladom pre rozhodnutie súdu bola zmenka vystavená povinným dňa 23.10.2009. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 38 ods. 1, 2, § 39 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového, podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007 a uviedol, že podkladom pre exekučný titul bola zmenka, z ktorej si oprávnený uplatňoval nárok.

Z exekučného titulu je teda zrejmé, že exekúcia sa v danej veci vedie na základe rozhodnutia vydaného v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, z čoho vyplýva, že povinnosťou oprávneného bolo uviesť v návrhu na vykonanie exekúcie okrem všeobecných náležitostí aj náležitosti predpísané ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a teda v ňom opísať aj rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a za účelom ich osvedčenia k návrhu na vykonanie exekúcie pripojiť príslušné dôkazy. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie zdôraznil, že nemá žiadny vlastný vzťah s povinným podľa § 17 zákona č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového, pričom svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou dňa 1.4.2016 medzi spoločnosťou CD Consulting s.r.o., a oprávneným, ktoré pripojil k návrhu na vykonanie exekúcie.

Uviedol, že je výlučne v pozícii veriteľa, a to na základe nadobudnutia judikovanej pohľadávky, ktorá mu bola prevedená po vydaní vykonateľného súdneho rozhodnutia príslušným všeobecným súdom. Súd prvej inštancie však tvrdenia oprávneného nepovažoval za tvrdenia opisujúce a osvedčujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Uviedol, že Exekučný poriadok totiž nezbavuje oprávneného povinnosti uviesť v návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekučným titulom rozhodnutie všeobecného súdu, ale túto povinnosť ukladá každému, kto sa ako oprávnený svojím návrhom domáha vykonania exekúcie na základe (akéhokoľvek) rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky. Oprávnený si povinnosť výslovne mu uloženú ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nespĺnil, v dôsledku čoho súd v predmetnom konaní nedisponoval úplným návrhom na vykonanie exekúcie. Oprávnený ani neopísal rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, ani k nemu za účelom ich osvedčenia nepriložil žiadne dôkazy. Preto súd prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a súdnemu exekútorovi udelil poverenie na vykonanie exekúcie. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že nemá žiaden vlastný vzťah s povinným. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom ako indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Len v prípade, ak by k prechodu z exekučného titulu došlo na základe rubopisu, v takom prípade by oprávnený bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky (remitenta) k dlžníkovi. Ale v danom prípade došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pri tom zmenku nenadobudol, teda logicky neuplatňuje právo zo zmenky. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.10.2015, sp.zn. 3Oboer/426/2014, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že na podklade exekučného titulu prisudzujúceho plnenie z cenného papiera sa už na uplatnenie exekvovanej sumy nepožaduje, aby bol predložený aj cenný papier, práva sú spôsobilým samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov odlišných od vecí, teda aj od cenných papierov, takýmto majetkovým právom je pohľadávka a postúpiť túto možno na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, aj v štádiu, kedy je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Na základe uvedeného mal za to, že neboli naplnené dôvody na zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože oprávnenému nebolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a nemá ani vlastné vzťahy s povinným a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov.

4. Súdny exekútor a povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili, odvolanie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 18.4.2017 a povinnému dňa 18.4.2017.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, prejednal odvolanie podľa § 379, § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože nejde o také odvolanie, na prejednanie ktorého je podľa § 385 C.s.p. potrebné nariadiť pojednávanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, na doplnenie jeho odôvodnenia a k odvolaniu oprávneného odvolací súd uvádza nasledovné:

7. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vykonania exekúcie proti povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k. 9C/32/2014 - 52 zo dňa 12.9.2014.

8. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vykonanie exekúcie s odôvodnením, že oprávnený si nespĺnil svoju povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným.

9. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

10. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 je exekučný súd pred vydaním poverenia povinný náležite preskúmať exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie. Ak vznikne neodstrániteľný nedostatok v procesných podmienkach alebo odstrániteľný nedostatok, ktorý aj po úkonoch exekútora zostal neodstránený, súd je povinný zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia a následne zastaviť exekúciu. Exekučný súd je povinný skúmať náležitosti návrhu na vykonanie exekúcie v súvislosti s vyššie citovaným § 39 ods. 4 Exekučného poriadku a v prípade, že návrh na vykonanie exekúcie neobsahuje náležitosti ustanovené § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, zamietne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

11. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015, obsiahnutej v § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, a § 57 ods. 1 písm. m), zavedenej zákonom č. 438/2015 Z. z., sú exekučné súdy povinné „ex offo“ prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ustanovením § 17 ods. 1 a 2 Zákona zmenkového a šekového k tomu, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými, či rozhodcovskými súdmi poskytnutá taká primeraná ochrana, aká mu ako spotrebiteľovi podľa predpisov o spotrebiteľskom práve patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie, doručenom súdному exekútorovi, povinný opísať rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú.

12. V prípade, že vyšlo najavo, že nárok zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi, súd zamietne žiadosť o udelenie poverenia. To znamená, že ak je povinným spotrebiteľ, súd je oprávnený skúmať aj ďalšie skutočnosti a aj z týchto dôvodov nevydať poverenie. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2015 pod por. č. 93, v ktorom uviedol, že ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve.

13. Keďže oprávnený neopísal rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že návrh na vykonanie exekúcie neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, keď zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v ďalšom konaní bude rozhodovať o jej zastavení.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a ostatným účastníkom preukázateľné trovy tohto konania nevznikli, preto im neboli priznané.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Podľa § 424 C.s.p. dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podľa § 425 C.s.p. dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa podľa § 428 C. s. p. popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).